

възлюбения се развалила. При другъ случай младата булка турила въ яденето повечко масло, отколкото трѣбвало, и любовта между двамата се развалила. Щомъ любовта може да се разваля отъ такива дребни, малки поводи, това не е любовъ. Това сж чувства, настроения, разположения, но не и любовъ. Вие трѣбва да си съставите ясна представа за човѣшкитѣ чувства, за човѣшкитѣ мисли и постѣпки; вие трѣбва да разбирате проявата на ума, на сърцето и да ги различавате. Вие трѣбва да разбирате човѣшкитѣ способности, да ги различавате и, като художници, да поставяте всѣка способностъ на своето мѣсто. Затова, именно, сте изпратени на земята да се учите, да придобиете велика наука.

Казвате: До кога ще учимъ? — И на 120 г. да станете, пакъ ще учите и нѣма да се подпирате на тояга. Съвременнитѣ хора взиматъ единъ периодъ отъ 45 — 50 г., и като стигнатъ тази възраст, казватъ: Остарѣхме вече, главата ни побѣлѣ, не можемъ да учимъ. — Въ кой кодексъ на Свещената книга е писано, че като остарѣе, човѣкъ не може вече да учи? — Никжде не е писано такова нѣщо. При това, никжде въ Божествената книга не е писано, че старитѣ, или младитѣ ще наследятъ Царството Божие. Следователно, въ духовенъ смисълъ, подъ думата „дете“ се разбира човѣкъ, който има пластиченъ, подвиженъ умъ и душа, пълна съ стремежъ за придобиване на знания, които да прилага въ живота си, за да го изправя и повдига. Въ това отношение съвременнитѣ хора трѣбва да представятъ изворъ, който постоянно да дава и да възприема. Тѣ не трѣбва да спиратъ теченията на своя животъ, да образуватъ блата. Водата въ тѣхъ трѣбва да има вѣншенъ излазъ, да изтича навънъ и да се втича навътре. Това значи придобиване на любовта навътре и предаване на любовта навънъ. — Де и какъ ще употребимъ любовта, като я придобиемъ? — Много нещастни хора има въ свѣта, които очакватъ отъ никжде да имъ дойде помощъ. Ето, срѣщате, запримеръ, двама любвени, но Господъ не ги благославя. Защо? — Защото не използватъ правилно любовта, която имъ е дадена. Тѣ се чудятъ, какви подаръци да си даватъ единъ на другъ. — Нѣма защо тѣ да се даряватъ помежду си. И безъ това тѣ сж дарени, иматъ най-голѣмия даръ — Любовта. Подаръцитѣ трѣбва да се даватъ на беднитѣ, на сиромаситѣ. Това е Божествена постѣпка. Казвате, че Богъ живѣе въ всички хора, а при това не се обичате. Срещате нѣкого и му казвате, че трѣбва да ви обича. — Щомъ казвате, че